

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2014. évi szeptember hó 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2013. április hó 10. napján kelt 5.B.210/2010/50. számú **ítéletét megváltoztatja,**

I.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket 1 rb. a Btk. /2012. évi C. törvény/ 373.§./1/, /2/ bekezdés bc, /6/ bekezdés b./ pontja szerinti társtettesként elkövetett csalás büntettének,

1 rb. A Btk.373.§./1/ bekezdés, /2/ bekezdés bc, /5/ bekezdés b./ pontja szerinti társtettesként elkövetett csalás büntettének,

1 rb. A Btk.345.§. szerinti hamis magánokirat felhasználása vétségének,

míg **II.r. vádlott** II.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket 1 rb. a Btk.373.§./1/ bekezdés, /5/ bekezdés a./ pontja szerinti társtettesként elkövetett csalás büntettének,

1 rb. a Btk.373.§./1/ bekezdés, /4/ bekezdés a./ pontja szerinti társtettesként elkövetett csalás büntettének minősíti.

Ezért halmazati büntetésül mindkét vádlottal szemben az első fokon alkalmazott büntetéseket tekinti kiszabottnak.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja **I.r. vádlott** esetében a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

A szabadságvesztésből **II.r. vádlott** a büntetés fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 8.000.- Nyolcezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet I.r. vádlott köteles az államnak felhívásra megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Törvényszék 2012. október 10., 2012. december 5., 2013. január 16., 2013. február 20. és 2013. április 10. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján az utóbbi napon hozott 5.B.210/2010/50. számú ítéletével az 1978. évi IV. törvény alkalmazásával a szabadlábon védekező I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki csalás büntetében, mint társtettet (Btk. 318.§ (1) bekezdés és (6) bekezdés a.) pont), csalás büntetében, mint társtettet (Btk. 318. § (1) bekezdés és (5) bekezdés a.) pont, és magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §).

Ezért halmazati büntetésül 2 év 10 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki csalás büntetében, mint társtettet (Btk. 318. § (1) bekezdés és (6) bekezdés a.) pont) és csalás büntetében, mint társtettet (Btk. 318. § (1) bekezdés és (5) bekezdés a.) pont).

Ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította. Vagyonelkobzást rendelt el I.r. és II.r. vádlottak terhére fejenként 8 millió - 8 millió forint erejéig.

Kötelezte I.r. vádlottat 184.740 Ft, II.r. vádlottat 187.740 Ft felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet kihirdetésekor, **I.r. vádlott** és védője enyhítésért, **II.r. vádlott** és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.120/2013/1-I. számú átiratában indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását és **I.r. vádlott** terhére rótt vagyon elleni bűncselekmények vonatkozásában az üzletszerűség, mint minősítő körülmény megállapítását. Ennek megfelelően **magánfél**-sértett sérelmére elkövetett vagyon elleni bűncselekmény átminősítését a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés c.) pontjára figyelemmel, a (7) bekezdés b.) pont szerint minősülő, társtettesként, különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetése, míg az **A. Zrt.** sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény átminősítését a Btk. 318. § (1) bekezdésbe ütköző és a (6) bekezdés b.) pont szerint minősülő, társtettesként, jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetése. Indítványozta továbbá a

tényállás és az indokolás kiegészítését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a jogorvoslati kérelmek alaptalanok. A törvényszék a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítást, a tényállást teljes körűen felderítette, az csupán az erkölcsi bizonyítvány alapján, **I.r. vádlott** előéleti adatai vonatkozásában az elkövetési időkkal szorul kiegészítésre, a vádlottak bűnösségére levont következtetése helytálló.

A vádhatóság álláspontja szerint a kiegészített tényállásra figyelemmel, **I.r. vádlott** 2006. és 2008. év közötti időszakban, rendszeres haszonszerzésre törekedve jellegében azonos, vagy hasonló bűncselekményeket követett el, a terhére rótt újabb vagyron elleni bűncselekményeket négy büntetőeljárás hatálya alatt, következésképpen a bűncselekmények elkövetése révén megállapítható nála a rendszeres haszonszerzésre törekvés, amely miatt az üzletszerűség, mint minősítő körülmény megállapítását indítványozta.

A vádlottak terhére súlyosító körülményként indítványozta értékelni a vagyron elleni bűncselekmények elszaporodottságát, **I.r. vádlott** kezdeményező szerepét, a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést.

A bűnösségi körülményekre figyelemmel, a vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket a fellebbviteli főügyészség nem tartotta eltúlzottnak.

I.r. vádlott a másodfokú eljárásban 8.szám alatt előterjesztett beadványában családi okokra, három gyermekére, az időmúlásra, a kár megtérülésére és arra hivatkozva, hogy nem volt az ügyben kezdeményező szerepe, illetve amit most tölt büntetést, régebben követte el, kérte a büntetése enyhítését.

Az ítéletábra nyilvános ülésén **I.r. vádlott** védője a fellebbezést fenntartotta, elsődlegesen védecével szemben pénzbüntetés kiszabását, másodlagosan az az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Indítványozta az időmúlást jelentős enyhítő körülményként figyelembe venni, továbbá azt is, hogy az elsőfokú ítélethozatal óta még másfél év eltelt, a védenca javára ténybeli beismerését, amit alátámaszt az is, hogy a bűnösségének megállapítása miatt nem jelentett be fellebbezést, holott a védekezése felmentésre irányult.

Perbeszédében kifejtette, hogy az enyhítő körülmények túlsúlya további enyhítésre ad lehetőséget. A védenca büntetlen előéletű volt a cselekmény elkövetésekor, tehát álláspontja szerint az üzletszerű elkövetés a későbbi jogerős elítélését megalapozó cselekményekre figyelemmel nem áll fenn. A hitelközvetítéssel jövedelemre akart szert tenni, ez nem a bűncselekmény elkövetésére vonatkozott, ezért a minősítés változtatásra irányuló ügyészi indítvány elutasítását indítványozta.

II.r. vádlott védője fenntartotta a fellebbezést és elsődlegesen kérte a védenca felmentését, másodlagosan a büntetési tartam enyhítését és a börtönbüntetés

végrehajtásának felfüggesztését, a közügyektől eltiltás mellőzését, harmadlagosan kérte, hogy - a Btk. 47. § (3) bekezdés alapján - a büntetés fele részének letöltése után legyen védenca feltételes szabadságra bocsátható.

Az elsőfokú eljárásban előterjesztett védelmi nyilatkozatokat fenntartva, perbeszédében a felmentés érdekében továbbra is ténybeli tévedésre hivatkozott.

Eszerint védenca jóhiszeműen járt el, a rokon kapcsolatra is tekintettel mindvégig megbízott I.r. vádlottban, aki felhasználta. Maga **magánfél** is elállt a szerződés felbontásától, mert bízott I.r. vádlott eljárásában, ami igazolja, hogy ilyen ráhatással bírt másokra.

A védenca bár aláírta a szükséges okiratokat, de az átvett összegeket **I.r. vádlott** használta fel, aki egyedül járt el, ő tárgyalta a sértettekkel, az ügyintézésben védenca nem működött közre. Mindez a szándékos elkövetést kizárja.

Az enyhítés érdekében indítványozta figyelembe venni az időmúlást, az ítélet belső arányosságát, hogy a vádlott az elkövetéskor fiatal felnőtt volt és nem látta át a történeteket, az eljárás alatt folyamatosan munkában állt, rendezett körülmények között él, a kár túlnyomórészt megtérült, az általa okozott kárt megkívánja fizetni. **magánfél**-sértettnek okozott kár visszajegyzéssel a jelzálogjog törlésével megtérült, az **A. Zrt.**-nek okozott 16.000.000.-forintos kárból a követelés eladásával 14.000.000 Ft megtérült, ebből védenca 500.000 Ft-ot vett csak át, a többivel **I.r. vádlott** I.r. vádlott rendelkezett.

Az előadottakhoz okiratokat csatolt, így a házassági anyakönyvi kivonatot, a védenca munkaviszonyáról és a felesége várandóságáról szóló igazolásokat, az ügyvédi letéti igazolást. Ezek szerint a vádlott 2013.VII. 8-tól 2014. VII.31-ig eladóként dolgozott a **V. KFT** alkalmazásában, majd 2014. augusztus 1. napjától a **M. Kft.**-nél bolti eladóként. 2013. január 23-án házasságot kötött, gyermeket várnak ez év decemberében, 500.000 Ft-ot az **A. Zrt.** javára ügyvédi letétbe helyezett.

Az ítéletábrány nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az átiratban tett indítványt és kiegészítette az alkalmazandó Btk. tekintetében.

Kifejtette, hogy az indokolási kötelezettségét teljesítette az elsőfokú bíróság, a bűnösség megállapítása és **II.r. vádlott** büntetésének minősítése helyes, **I.r. vádlott** tekintetében figyelemmel az indítványozott tényállás kiegészítésre - mivel négy eljárás hatálya alatt követte el a jelen ügyben vád tárgyává tett bűncselekményt, ezek 2006. november 23-tól 2009-ig vagyoni elleni bűncselekmények voltak - az üzletszerű elkövetés terhére megállapítható.

II.r. vádlott **I.r. vádlott** ráhatására részt vett az adásvételi szerződés megkötésénél, a letéti szerződést megszervezte 2008. február 14-én jelzálogjogot alapított, a közjegyzői okiraton is - kétségtelenül **I.r. vádlott** ráhatására - az aláírása szerepel, ismerte a folyamatot, a szerződésben írt teljesítési feltételt, hogy a szabad felhasználású hitel teljes összegét márciusig át kell utalni. Azért akarta megszerezni teljesítés nélkül az

ingatlant, hogy később meg lehessen terhelni, tudatában volt, hogy a nagy értékű ingatlant pénzfizetés nélkül szerzik meg.

Az alkalmazandó Btk. tekintetében indítványozta a hatályos jogszabály alapján történő elbírálást, ami a vádlottakra a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések folytán kedvezőbb. Ennek megfelelően a cselekményeik átminősítését, **I.r. vádlott** tekintetében 1 rb. a Btk. 373. § (1), (2) bekezdés bc.) pont, (6) bekezdés b.) pont szerinti társtettesként elkövetett, különösen nagy kárt okozó csalás bűntettére, a Btk. 373. § (1) és (2) bekezdés bc.) pont, (5) bekezdés b.) pont szerinti társtettesként, jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás bűntettére és a Btk. 345. §-ba ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségére. **II.r. vádlott** esetében a Btk. 373. § (1)-(5) bekezdés a.) pontja szerinti társtettesként elkövetett, különösen nagy kárt okozó csalás bűntettére és a Btk. 373. § (1)- (4) bekezdés a.) pontja szerinti társtettesként elkövetett, jelentős kárt okozó csalás bűntettére. Figyelemmel arra, hogy I.r. vádlottnál a halmazati büntetési tétel 5-15 év, II.r. vádlottnál 2-12 év, mindkettő vádlott esetében a kiszabott büntetéseket nem tartotta súlyosnak, I.r. vádlottal szemben inkább eltúlzottan enyhének. Álláspontja szerint a súlyosítása indokolt lenne, azonban a súlyosítási tilalom ezt nem teszi lehetővé.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez, bűnösnek abban érezte magát, hogy a társa aláírta a tizenhatmillió forint átvételét, ami soha nem lett a számukra átadva.

II.r. vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez és kifejtette, hogy ő írta alá az okiratokat, de nem olvasta el és nem volt tisztában a cselekmény súlyával, nem akart kárt okozni, csábította a vállalkozás lehetősége.

A személyi viszonyairól elmondta, hogy a **M.** Kft.-nél bolti eladó **D.**-ben, 2%-ban az üzletnek résztulajdonosa is, 36.000 Ft-ot keres havonta, felesége is ott dolgozik minimálbéren, kettőjük jövedelme 110.000 Ft, gyermeket várnak.

Az ítélőtábla a védelmi fellebbezésekre tekintettel a Be. 348. § (1) bekezdés alapján, a Veszprémi Törvényszék ítéletét a megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta, ennek eredményeként a felmentésre, a büntetés enyhítésére és a végrehajtás felfüggesztésére irányuló fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A fellebbviteli főügyészség indítványa alapos.

Az ítéletábra elsődlegesen az eljárási szabályok érvényesülését vizsgálta, hogy történt-e olyan mulasztás, ami az érdemi felülbírálatát akadályozza, illetve amelyet a másodfokú eljárásban kell orvosolni.

Megállapította, hogy ilyen hibát, hiányosságot a bizonyítás lefolytatása során az elsőfokú bíróság nem vétett. Eljárási hibaként viszont az elsőfokú bíróságnak felróható, hogy a kiemelt és emiatt soron kívüli eljárásra tartozó ügy elbírálása elhúzódott, mert három alkalommal - 2011. XI. 9.-én a hivatásos bíró személyében történt változás és a tárgyalási időköz túllépése miatt, 2012. 10. 10.-én és 2013.01. 16.-án azért, mert az előző tárgyalástól három hónap eltelt - a tárgyalást előről kellett kezdeni. Az elsőfokú eljárás elhúzódásának részben oka volt az is, hogy három tárgyaláson - 2011. I. 19-21.-én, 2012. 04.18.-án, 2012. 12. 5. -én - **I.r. vádlott** nem jelent meg.

A tárgyalás folytonosságára vonatkozóan a Be. 554/L §-ban előírt eljárási szabályoknak azonban az eljárás megismétlése megfelelt, az elsőfokú bíróság beemelte a tárgyalás anyagába az ügyben keletkezett okiratokat, az okirati bizonyítékokat a vádlottak elé tárta, az írásban tett tanúvallomásokot felolvasással ismertette, a vádlottakat, tanúkat kihallgatta, így minden résztvevő a védelmi jogokat érvényesíthette. A megismételt és a megelőző tárgyalásokon fogatosított eljárási cselekményekkel, valamint a beszerzett bizonyítékok törvényességével kapcsolatban az ítéletábra mulasztást nem tárt fel, ezért nem kellett bizonyítékot az értékelésből kirekeszteni.

A törvényszék a feltárt bizonyítékok perrendszerű értékelését elvégezte és azok helytálló mérlegelésével rögzítette a tényállásban a vádlottak cselekményét és azokat az utócslekményeiket is, amelyek nem voltak a vád tárgyává téve.

A vádlottak az eljárás során tett vallomásaikban az ügyletek megkötésében csupán a szerepük jelentőségét vitatták, **I.r. vádlott** a társára próbálta a felelősséget áthárítani, **II.r. vádlott** pedig a társa tevékenységét helyezte előtérbe, egyébként a vád tárgyává tett cselekményeket beismerték.

Az ügyben számos okirati bizonyíték áll rendelkezésre, a tényállás túlnyomó része ezeken az írásbeli bizonyítékokon alapul. / **magánfél-sértett B.-i** ingatlanára vonatkozó adásvételi, letéti szerződés, értébecslés, ügyvédi felszólítások, a hamis banki kötelezettségvállalás, a kölcsönügyintézkedésekhez kapcsolódó iratok, banki iratok, az **A.** Zrt-vel kötött szerződés, közjegyzői okirat, a sértettnél keletkezett iratanyag, földhivatali határozatok, bírósági iratok és határozatok, **1. tanú, 2. tanú, 3. tanú** által aláírt iratok / A szerződéses viszonyok keletkezésének körülményeit minden lényeges ponton leigazolták az ügyvédek és a tanúk vallomásai. A terhelő okirati, személyi bizonyítékok, a vádlotti vallomások, az írásszakértői vélemény, az ingatlanforgalmi szakértői vélemény helyes értékelésével az elsőfokú bíróság

magánfél és az **A. Zrt.** sérelmére elkövetett családi cselekmények megállapításának alapjául szolgáló tényállást irat hűen rögzítette.

Nem a tényállás megalapozottsága, hanem I.r. vádlottnak felrótt cselekmény minősítéshez kapcsolódó okból, a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően az ítélőtábla indokoltnak tartotta az előéleti adatok kiegészítését a nyilvános ülésen ismertetett erkölcsi bizonyítvány alapján.

A személyi részét ezért a tényállásnak a Be. 361.§ (2) bekezdés alkalmazásával pontosítja azzal, hogy I.r. vádlottat a **Debreceni** Városi Bíróság 2008. december 12. napján jogerős 37.B.1542/2006/10. számú ítéletével a 2004. május 17. napján elkövetett jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntette miatt ítélte el.

A **Debreceni** Városi Bíróság 2009. október 19. napján jogerős 1.B.526/2007/84. számú ítéletével elbírált jelentős kárt okozó csalás büntettének, magánokirat-hamisítás vétségének és közokirat-hamisítás büntettének az elkövetési ideje 2006. november 23. napja,

a **Debreceni** Városi Bíróság 2009. május 25. napján jogerős 27.B.2156/2008/10. számú ítéletével elbírált sikkasztás büntettének elkövetési ideje 2007. február 27. napja. A vádlottat ebben az ügyben / a nyomozati iratok 429-435. oldalán lefűzött jegyzőkönyv/ 2007. november 29. napján hallgatták ki gyanúsítottként. A **Debreceni** Városi Bíróság 2010. március 25. napján jogerős 45.Bk.1563/2009/2. számú ítéletével elbírált, nagyobb értékre elkövetett sikkasztás büntettének elkövetési ideje 2008. január - 2009. január 17. közötti időpont,

a **Debreceni** Városi Bíróság 2012. december 10. napján jogerős 37.B.102/2011/26. számú ítéletével elbírált, jelentős kárt okozó csalás büntettének elkövetési ideje 2008. január 29. napja.

A vádlott jelenleg a **Debreceni** Járásbíróság 2014. március 25. napján jogerős 37.B.2085/2012/9. számú ítéletével nagyobb kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás büntette, jogtalan megszerzéssel elkövetett magánokirattal visszaélés vétsége miatt, vele szemben kiszabott két év nyolc hónap börtönbüntetését tölti 2014. június 25. napjától. Bírósági szakban folyik még ellene eljárás három egyesített büntető ügyben.

II.r. vádlott személyi körülményeire nézve, az ítéletet kiegészítette az elsőfokú ítélet meghozatala után bekövetkezett változásokkal a Be. 353. § (3) bekezdésének megfelelően a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata és a becsatolt okiratok alapján :

A vádlott házastársi kapcsolatban él, a gyermekük születését várják, jelenleg bolti eladóként dolgozik, 500.000 Ft-ot az **A. Zrt.** sértett javára ügyvédi letétbe helyezett.

A fenti kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását, amely hiánytalan és teljeskörűen megalapozott, kellően megindokolt, az ítéletábra a felülbírálat alapjaként elfogadta és a Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a határozatát erre alapította.

A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a mindkét fellebbező vádlott bűnösségére és a cselekményük jogi minősítése, az elkövetés idején hatályban lévő 1978. évi IV. törvényt alapul véve, megfelel a büntető anyagi jog szabályainak, az elkövetési értékekhez igazodóan helytálló, az csak **I.r. vádlott** terhére rótt vagyon elleni bűncselekmény tekintetében szorul változtatásra.

Az ítéletábra egyetértett a fellebbezési főügyészség indítványával, hogy az üzletszerűséget, mint a csalás büntettének minősítő körülményét, **I.r. vádlott** terhére meg kell állapítani.

E minősítés alá azok a cselekmények vonhatók, amikor az elkövető ugyanolyan, vagy hasonló bűncselekmények elkövetésével rendszeres haszonszerzésre törekszik.

I.r. vádlottat - az előéleti adatokat tekintve - az ugyanolyan, illetve hasonló bűncselekmények - csalás, sikkasztás, jogosulatlan pénzügyi tevékenység - elkövetése miatt ítélték el. A más büntető eljárásokban elbírált bűncselekmények - a 2006. november 23-án, 2007. február 27. napján, 2008. január és 2009. január 17. közötti, a **Debreceni Városi Bíróság** 37.B.102/2011/26. számú ítéletével jogerős elbírált, 2008. január 29-én elkövetett cselekménye - elkövetési idejét tekintve, ezek a vagyon elleni bűncselekmények alátámasztják, hogy a vádlott életvitelébe beépült az olyan jellegű bűnelkövetés, amelyek révén mások megkárosításával, rendszeres haszonszerzésre törekedett.

Az adott időtartamban elkövetett bűncselekmények sorozatába illeszkednek a jelen ügyben elbírált cselekményei is, amelyeket ilyen célzattal követett el. **magánfél**-sértett megtévesztésével a **II.r. vádlott** nevére megszerzett ingatlanra terhelt kölcsönökkel, a vádlott tényleges bevételhez jutott és a további haszonszerzési törekvésének - a tényállásban foglalt utócselekmények - az vetett gátat, hogy **magánfél**-sértett az adásvételi szerződést felbontó okiratot újra benyújtotta a földhivatalhoz. A vádlott szándéka szerint tartósan kívánt jogtalan haszonhoz jutni, ami figyelembe véve az előéletét is, megalapozza a terhére rótt csalások üzletszerű elkövetésének a megállapítását.

II.r. vádlott tekintetében az ítéletábra nem osztotta a védőnek azt az okfejtését, hogy tévedésben volt, ezért a bűnösségére nem vonható következtetés.

Az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségével kapcsolatos jogi álláspontja helytálló, mivel akarati egysége a társáéval, egyetértésének megnyilvánulása a bűncselekmények elkövetésénél nyomon követhető.

II.r. vádlott nem volt tévedésben a viszonyokat, a körülményeket illetően, mivel tisztában volt azzal, hogy nincs miből kifizetni az ingatlan vételárát, amikor létrejött az üzlet **magánfél**-sértettel, illetve az **A. Zrt.**-től felvett kölcsön esetén sem, az pedig a csalás megvalósulása szempontjából közömbös, hogy nem látta át, mi lesz a vége az adósságok görgetésének.

Az ügyvédek és a tanúk vallomása alátámasztotta, hogy **II.r. vádlott** nemcsak passzív résztvevő volt **I.r. vádlott** mellett. Az általa megkötött ügyletek során **magánfél**-sértett és az **A. Zrt.** képviselője előtt üzleti befektetőként lépett fel, a sértettek megtévesztését szolgáló tárgyalásokon, az ügyvédnél és közjegyzőnél, valamennyi okirat elkészítésénél, aktívan jelen volt, tudta, hogy az **A. Zrt.**-től úgy vesznek fel kölcsönt és tárgyalnak az ingatlan vendéglátói üzemeltetésének lehetőségéről, hogy nem volt a vételára kifizetve, aminek a teljesítésére 2008. február 14-én semmilyen reális fedezetük nem volt, a kölcsönösszegeket sem fordították az ingatlan árának kifizetésére. Mindezekből következően neki is az volt a célja, amit erről megállapított az elsőfokú bíróság, hogy **magánfél**-sértett nagy értékű ingatlanának nevére kerülése után, fedezetként használják fel saját céljaikra, a kölcsönök felvételéhez. Többször tartották tévedésben **magánfél**-sértettet, a hamis banki kötelezettség vállalással sikerült a sértettet rábírni, hogy állítsa vissza az eredeti állapotot, elálljon a szerződési bontófeltételtől és ténylegesen **II.r. vádlott** tulajdonaként feltüntetve az ingatlanát, újra így maradjon az ingatlan-nyilvántartásban.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra nem adott helyt a vádlott felmentésére irányuló fellebbezésnek, mert arra csak a bizonyítékok felülmérlegelésével megállapított, eltérő tényállás útján alapján kerülhetett volna sor, amely a másodfokú eljárásban tilalmazott.

Az ítéletábra a felülbírálatkor megvizsgálta, hogy a vádlottakra nézve az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos büntető jogszabályok alkalmazása biztosít-e az ügyükben kedvezőbb elbírálást.

I.r. vádlott tekintetében az üzletszerűség mindkét terhére rótt csalás büntettnek minősítő körülménye, a cselekményének minősítése és büntetési tételkerete a két törvényben, a halmazati szabályokra tekintettel ugyanaz, vagyis öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, **II.r. vádlottnál** a halmazati büntetés tételkerete kettőtől tizenkét év 2-12 év és ez az új Btk.-ban sem változott.

A 2013. július 1. napján hatályban lépett a 2012. évi C. törvénynek / a továbbiakban új Btk. / viszont a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezése enyhébb, mert a vádlottak a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltése után - és nem az elkövetés idején hatályos büntető törvény szerinti háromnegyed részt követően - bocsáthatók feltételes szabadságra. Erre tekintettel az ítélőtábla a Btk. 2. § alkalmazásával az új büntető törvényre áttérve bírálta el a vádlottak cselekményét.

Ennek folytán **I.r. vádlott** cselekményét - az üzletszerű elkövetést figyelembe véve - átminősítette a Btk. 373. § (1), (2) bekezdés bc.) pont, (6) bekezdés b.) pont szerinti társtettesként, különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettére, a Btk. 373. § (1) és (2) bekezdés bc.) pont, (5) bekezdés b.) pont szerinti társtettesként, jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettére és a Btk. 345. §-ba ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségére.

II.r. vádlott cselekménye a minősítést érintő érdemi megváltoztatás nélkül a 2012. évi C. törvény alkalmazásával minősül a Btk. 373. § (1)-(5) bekezdés a.) pontja szerinti társtettesként elkövetett, különösen nagy kárt okozó csalás büntettének és a Btk. 373. § (1)-(4) bekezdés a.) pontja szerinti társtettesként elkövetett, jelentős kárt okozó csalás büntettének.

A büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte, azokat a másodfokú felülbírálat során az ítélőtábla kiegészítette azzal, hogy **I.r. vádlott** tekintetében további súlyosító körülményként vette figyelembe a négy büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést, **II.r. vádlott** javára enyhítő körülményként a kártérítés igazolt szándékát, valamint az életvezetésében megnyilvánuló megbánó magatartását.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetésekből a súlyának megfelelően értékelést nyert a vádlottak javára a ténybeli beismerő vallomásuk, a kár részbeni megtérülése, az elkövetéskor még büntetlen előéletük, az időmúlás, amely mindkét vádlott esetében jelentős büntetést csökkentő tényező.

I.r. vádlott esetében az üzletszerűség, mint minősítő körülmény megállapítása folytán, a büntetés kiszabásánál figyelembe kell venni, hogy immár a legsúlyosabb bűncselekményre kiszabható szabadságvesztés öt évtől tíz évig terjed és a Btk. 81.§ (3) bekezdésének alkalmazásával, a halmazati büntetésnél az öt évtől tizenöt évig terjedő büntetési tételkeretből kell kiindulni. A más bűnbe sodró, kezdeményező szerepe, az a körülmény, hogy ehhez társa rokoni kapcsolatból eredő bizalmát használta fel, az elkövetés után tanúsított magatartása, ahogy kitartóan igyekezett a sértett ingatlanát megszerezni, a büntetőeljárások hatálya alatti elkövetés, a

bűnösségének fokát emeli, gátlástalansága nagyobb társadalomra veszélyességet mutat.

Mindezek a tényezők és a cselekménye tárgyi súlya, vele szemben a halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztés büntetés és a mellékbüntetés súlyosításának irányába indokolná a büntetés megváltoztatását.

Figyelemmel azonban arra, hogy másodfokon az ítélet tábla a súlyosítási tilalom folytán **I.r. vádlott** büntetését nem súlyosíthatta, ezért az ítélet belső aránytalanságát sem korrigálhatta. A büntetési tételkeret áttörése a Btk. 82.§ (2) bekezdés b.) pontja alkalmazásával válhat törvényessé, ezt az enyhített büntetést az ítélet tábla a fellebbezés irányának megfelelően tovább már nem enyhíthette, az erre irányuló fellebbezésnek nem adott helyt.

II.r. vádlottal szemben kettőtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztés a halmazati büntetési tételkeret. Az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlya a szigorúbb joghátrány alkalmazását indokolja, azonban a javára értékelt enyhítő körülmények, a bűnösségének foka, összességében alátámasztják, hogy az első fokon kiszabott büntetése megfelelő.

Az ítélet tábla figyelembe vette, hogy az **A. Zrt.** javára a vádlott kártérítésként ötszázezer forintot ügyvédi letétbe helyezett, az életében nagyszámú változások álltak be, amely pozitív irányú fejlődést mutat és különös méltánylást érdemlő helyzetet teremt, ezért bár a büntetési tartam enyhítésére nem látott lehetőséget, azonban a feles kedvezményt a Btk. 38.§ (3) bekezdése alapján személyi körülményeire tekintettel, javára megítélte. Ezzel kiküszöbölte azt az aránytalanságot, ami nála jelentkezik a bűncselekmény elkövetésére őt rábíró **I.r. vádlott** büntetéséhez képest, akivel szemben a büntetési tételkeret öt évi alsó határánál eggyel enyhébb a kiszabott szabadságvesztés tartama.

Odáig viszont nem mehetett a büntetéskiszabás, hogy az ítélet tábla kivételező rendelkezést hozzon és a joggyakorlattól eltérően eltúlzottan enyhe büntetést alkalmazzon. A büntetése megfelel az egyéni megelőzést szolgáló büntetési céloknak, az ítélet belső arányosságának és az egyéniesítésnek.

II.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság helytállóan megindokolta, hogy a kiemelt jellegű bűncselekményt elkövetése miatt, nem függeszthető fel szabadságvesztés büntetésének végrehajtása, az erre irányuló fellebbezésnek az ítélet tábla sem adhatott helyt, mert a büntetési célok érvényesítését nem szolgáló, súlytalan joghátrányt jelentene a felfüggesztett büntetés.

A másodfokú bíróság mindezzel figyelemmel a Btk.79.§. és 80.§-ban foglaltak szem előtt tartásával szabta ki nevezett vádlottal szemben az első fokon alkalmazott büntetéseket, a Btk.81.§. szerinti halmazati büntetésül.

Az új büntető jogszabályhoz igazodóan a vádlottakra kiszabott szabadságvesztést a Btk.37.§. (2) bekezdés a.) pontja alapján kell börtönben végrehajtani, a közügyektől eltiltás kiszabása a Btk. 61.§ (1) bekezdésén és a Btk. 62.§ (1) bekezdésén alapul. A vagyonelkobzás a Btk.74.§./1/ bekezdés a./ pontján alapul.

I.r. vádlott a Btk. 38. § (2) bekezdés a.) pontja alapján bocsátható feltételes szabadságra.

A fentiekre figyelemmel az ítélőtábla az első fokú bíróság ítéletet a Be.372.§./1/ bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit a Be.371.§./1/ bekezdés alapján helybenhagyta.

A Be. 338. § (1) bekezdése alapján I.r. vádlottat kötelezte a kirendelt védő díjával kapcsolatban a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Győr, 2014. évi szeptember hó 23. napján

Dr.Kovács Tamás sk.	Dr. Miklós Mária sk.	Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és a Veszprémi Törvényszék 2013. április hó 10. napján kelt 5.B.210/2010/50. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2014. évi szeptember hó 23. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül kiadó